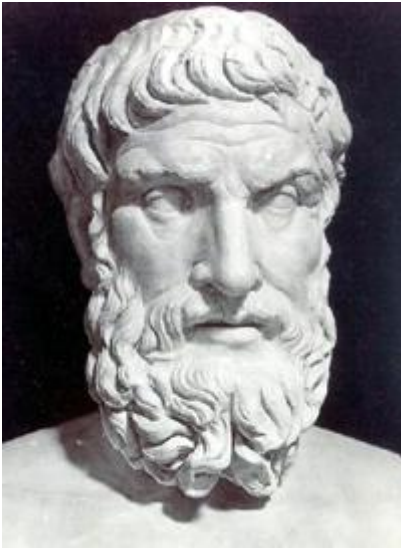

Θεός και θρησκεία (Επίκουρος)

Το μακάριο και άφθαρτο ον, ούτε το ίδιο έχει προβλήματα ούτε και σε άλλους προκαλεί· έτσι δεν οργίζεται με κανέναν και δεν χαρίζεται σε κανέναν. Γιατί όλα αυτά είναι γνωρίσματα των αδύναμων όντων.

Πρώτα-πρώτα, τον θεό να τον θεωρείς ως ένα ον άφθαρτο και μακάριο, όπως μας τον παρουσιάζει η κοινή, σε όλους τους ανθρώπους, παράστασή του. Μην του προσάπτεις τίποτα το άσχετο με την αφθαρσία και αταίριαστο με τη μακαριότητά του. Πίστευε, αντίθετα, σε οτιδήποτε μπορεί να διαφυλάξει τη μακαριότητα και την αφθαρσία του.

Οι θεοί υπάρχουν, μιας και η γνώση που έχουμε γι' αυτούς είναι ολοκάθαρη. Δεν είναι όμως τέτοιοι όπως τους φαντάζεται ο πολύς ο κόσμος. Γιατί ο κόσμος δεν κρατά ακέραιη την αρχική παράσταση των θεών.

Ασεβής δεν είναι αυτός που βγάζει από τη μέση τους θεούς στους οποίους πιστεύει ο πολύς κόσμος· ασεβής είναι αυτός που αποδίδει στους θεούς τις δοξασίες των πολλών.

Οι απόψεις του κόσμου για τον θεό δεν είναι ξεκάθαρες προλήψεις, αλλά ψευδείς δοξασίες. Από δω και η ιδέα ότι οι θεοί προκαλούν στους κακούς τα μεγαλύτερα δεινά και ότι ευεργετούν τους καλούς. Διότι οι άνθρωποι είναι εξοικειωμένοι με τις δικές τους αρετές και αποδέχονται τους ομοίους των, ενώ το διαφορετικό το θεωρούν ξένο και εχθρικό.

Πηγή: «Επίκουρος» - Εκδόσεις «Θύραθεν» (αποσπάσματα από «Κύρια δόξαι» και «Επιστολή προς Μενικέα»)